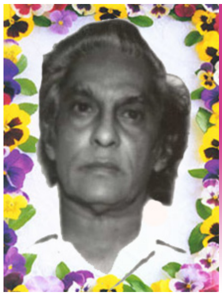

నెం 888...
డిటెక్టివ్ యుగంధర్ పరిశోధన
కొమ్మూరి సాంబశివరావు రచన

50 సంవత్సరాల క్రిందట వచ్చిన మొట్టమొదటి తెలుగు స్పై నవల

ఈ నవలకున్న కొన్ని ప్రత్యేకతలు

- కేవలం అంకెలతోనే నవలపేరున్న మొట్టమొదటి తెలుగు నవల
- మొదటి ప్రచురణ విడుదలైన మూడో నెలలోనే రెండో ముద్రణకొచ్చిన నవల
- మొత్తం మీద ఎనిమిది ముద్రణలు పొందిన నవల
- ఈ నవల విడుదలైన 20 సంవత్సరాలకు గానీ తెలుగులో స్పై సబ్జెక్టుతో వ్రాసిన నవలలు రాలేదు
- దీని తర్వాత కొమ్మూరి సాంబశివరావు గారు దాదాపు 15 స్పై నవలలు వ్రాశారు. ఇలా అంకెల సిరీస్ తోనే నవలలు కావాలని పాఠకులు సాంబశివరావు గారిని పదే పదే అడుగుతుండేవారు.

ఈ నవల పునర్ముద్రణకి 'కౌముది' కి ప్రత్యేక అనుమతినిచ్చిన కొమ్మూరి వెంకట్ గారికి హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు తెలియచేస్తున్నాం.

సంపాదకుడు

3

బొంబాయి శాంటాక్రజ్ విమానాశ్రయంలో దిగగానే యుగంధర్, రాజూ తిన్నగా ఏర్‌పోర్ట్ మేనేజర్ గదిలోకి వెళ్ళారు. యుగంధర్ పంపిన చీటీని చూసి మేనేజర్ స్వయంగా తలుపు దగ్గరకు వచ్చి యుగంధర్ని ఆహ్వానించాడు.

యుగంధర్ గదిలోకి వెళ్ళగానే కుర్చీలో కూర్చున్న ఓ యాభై ఏళ్ళ మనిషి లేచి నిలబడి షేక్ హాండ్‌కి చెయ్యిఅందించాడు. "హల్లో యుగంధర్! చాలాకాలం అయింది మనం కలుసుకుని. హోం మినిస్టరీనుంచి ట్రంక్ కాల్ వచ్చింది మీరు వస్తున్నారనీ, ఇక్కడ మిమ్మల్ని కలుసుకోమనీ, మీకు కావలసిన సహాయం చెయ్యమనీ చెప్పారు" అన్నాడతను. అతను బొంబాయి పోలీస్ చీఫ్ కమీషనర్

"థాంక్స్! మీ సహాయం ఉంటే ఎంత పనైనా చెయ్యవచ్చు" అని మేనేజర్ వైపు తిరిగి "నాకు కొన్ని వివరాలు చెప్పాలి మీరు. నిన్న పొద్దున్న న్యూయార్క్ నుంచి వచ్చిన విమానంలో మహావీర్ అనే అతను వచ్చి ఈ విమానాశ్రయంలో దిగాడు. అతన్ని గురించి మీకేమైనా తెలుసా?"

"నిన్న స్పెషల్ బ్రాంచి మనిషి ఒకతను వచ్చి విచారించాడు మహావీర్ గురించి. ఆ మహావీర్ ఢిల్లీకి టికెట్టు కొన్నాడు. కానీ ఇక్కడ దిగాడు. విమానం దిగగానే కాఫీకి ప్రయాణికులందరూ రెస్టారెంట్‌లోకి వచ్చారు. వాళ్ళతోబాటు అతనూ వచ్చాడు. బ్రెడ్, ఆమ్లెట్ ఆర్డరిచ్చి, బాత్‌రూములోకి వెళ్ళి తిరిగి బల్ల దగ్గరకి వచ్చాడు. అంతలో లౌడ్ స్పీకర్‌లో అతన్ని టెలిఫోను ఆపరేటర్ పిలిచింది. ఎవరో

ఫోను చేస్తున్నారని, వసారాలో వున్న టెలిఫోను బూత్‌లోకి వెళ్ళమని చెప్పింది. అతను కాఫీ తాగకుండానే టెలిఫోను బూత్‌లోకి వెళ్ళాడు. అంతే! ఆ తర్వాత అతన్ని ఎవరూ చూడలేదు. విమానం బయలుదేరే ముందు అతన్ని లౌడ్ స్పీకర్లో పిలిచాం. అతను రాలేదు. టెలిఫోను బూత్ ్ోంచి అతను బయటికి వెళ్ళిపోయి ఉండాలి'' అన్నాడు మేనేజర్.

''అతను బయటకు ఎలా వెళ్ళివుంటాడు? కస్టమ్స్ వాళ్ళు అతన్ని సోదా చేసివుండాలిగా!'' అడిగాడు యుగంధర్.

''చేయలేదు. నెం.888 ని సోదా చేయవలసిన అవసరం లేదని ఆ ఉద్యోగులకు ముందుగానే ఆదేశం వచ్చింది.''

''నెం.888 బయటకు వెళ్ళడం చూసిన కస్టమ్స్ ఉద్యోగి ఎవరు?'' అడిగాడు యుగంధర్.

''ప్రస్తుతం డ్యూటీ మీద లేడు. అవసరమైతే పిలిపిస్తాను. కాని అనవసరం అనుకుంటాను. నిన్న మేము అడిగాము. అతనికేమీ తెలియదు. సరిగా అదే సమయానికి ఇంకో రెండు విమానాలు దిగడంవల్ల ఆ జనసమర్ధంలో అతనికి ఏదీ జ్ఞాపకం లేదు'' అన్నాడు మేనేజర్.

యుగంధర్ ఒక నిమిషం ఆలోచించి ''దయచేసి నిన్న మహావీర్‌కి కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చిన బట్లర్‌ని పిలిపిస్తారా?'' అడిగాడు.

మేనేజర్ బల్లమీద ఉన్న బెల్ కొట్టి దర్వాన్ రాగానే అతన్ని పంపాడు. రెండు నిమిషాలలో బట్లర్ హాజరయ్యాడు. బెదురుతూ తలుపు దగ్గిర నిలుచున్నాడు.

''నిన్న పొద్దున ఓ విమానంలో దిగిన మనిషికి నువ్వు కాఫీ, ఆమ్‌లెట్ బ్రెడ్ తెచ్చి ఇచ్చావు. అవి తినకుండానే అతను వెళ్ళిపోయాడు. అతను నీకు జ్ఞాపకం ఉన్నాడా!'' అని అడిగాడు యుగంధర్, బట్లర్ తల ఊపాడు.

''అతను టెలిఫోను బూత్‌కి వెళుతున్నప్పుడు నువ్వు ఎక్కడున్నావు?''

''ఆయన బల్ల దగ్గిరే ఉన్నాను సార్! అప్పుడే ట్రేలో కాఫీ, టిఫిన్ తెచ్చి బల్లమీద సర్దుతున్నాను. ఇంతలో లౌడ్ స్పీకర్లో ఆయన్ని పిలిచారు. టెలిఫోను బూత్ ఎక్కడుందని ఆయన నన్నడిగారు. వసారాలో ఉందని చెప్పాను. అన్నీ మళ్ళీ ట్రేలో పెట్టి మూతపెట్టమని చెప్పి ఆయన వెళ్ళారు.''

''ఆయనను నువ్వు మళ్ళీ చూడలేదా!''

''చూశాను సార్!''

''ఎక్కడ?''

''టెలిఫోను బూత్‌లో... ఆయనకు ఆ బూత్ కనిపించిందో లేదో అని అటు వెళ్ళాను. ఆయన టెలిఫోనులో మాట్లాడుతున్నారు. నేను రెస్టారెంటులోకి వచ్చేశాను.''

''అతను మళ్ళీ హోటల్లోకి తిరిగి వచ్చాడా?''

''లేదు సార్! పదినిమిషాలయింది. ఆయన రాలేదు. ఒక పక్క కాఫీ చల్లారిపోతోంది. ఆమ్లెట్ కూడా చల్లారిపోయింది. ఇంకో పక్క విమానం తిరిగి బయలుదేరే టైమయింది. అందుకని మళ్ళీ టెలిఫోను బూత్ దగ్గరకి వెళ్ళి చూశాను. ఆయనలేరు.''

''అతని దగ్గర ఓ తోలుసంచి ఉండాలి. దాన్నేం చేశాడో తెలుసా?'' అడిగాడు యుగంధర్.

''తోలు సంచా?'' అడిగాడు బట్లర్.

''అవును, నల్లని తోలు సంచి, దానికి జిప్ ఉంటుంది'' అన్నాడు యుగంధర్.

''ఆయన దగ్గిర అటువంటిదేదీ లేదు సార్!''

''లేదని నీకెలా తెలుసు?''

"ఆయన రెస్టారెంటులోకి రాగానే తిన్నగా నా బల్లదగ్గరకి వచ్చారు. ఆర్డరిచ్చారు. బాత్ రూం ఎక్కడున్నదని అడిగారు. చెప్పాను. వెళ్ళిపోయారు. ఆయన చేతిలో తోలు సంచివుంటే నేను చూసేవాణ్ణే" అన్నాడు బట్లర్.

"తోలు సంచి ఉన్నదీ లేనిదీ నువ్వు చూసి ఉండకపోవచ్చు" అన్నాడు యుగంధర్.

బట్లర్ సందేహంతో చూశాడు. కాసేపు ఆలోచించాడు. "లేదుసార్! ఒకవేళ పొరపాటున నేను మొదటిసారి చేతిలో సంచి చూడకపోయినా తర్వాతయినా చూసేవాణ్ణి. నేను కాఫీ తెచ్చి బల్లమీద పెట్టగానే ఆయన నేప్‌కిన్‌తో చేతులు తుడుచుకున్నాడు. అప్పుడు ఆయన చేతిలో సంచి లేదు. సంచి ఉంటే పక్కన ఉన్న కుర్చీలో పెట్టి ఉండాలి. కుర్చీలోనే ఉండి ఉంటే ఈయన తిరిగివచ్చి దాన్ని తీసుకునేవారే!"

"మళ్ళీ వచ్చి తీసుకోలేదని ఎలా ఖచ్చితంగా చెప్పగలవు!" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఆయన పిలవడానికి రెండోసారి టెలిఫోను దగ్గరకి వెళ్ళినపుడు ఆయన రెస్టారెంటులోకి వచ్చాడేమో!"

"లేదు సార్! వస్తే నా కెదురుపడి ఉండేవాడు ఇంకోదారి లేదు" అన్నాడు బట్లర్.

యుగంధర్ లేచి వెళ్ళి బట్లర్‌కి షేక్ హేండ్ ఇవ్వడంతో బట్లర్ మొహం వికసించింది. తబ్బిబ్బయి మాట రాలేదు. షేక్ హేండ్ ఇస్తూ యుగంధర్ అతని చేతిలో పెట్టిన అయిదురూపాయల నోటు చూశాక బట్లర్ నోరు తెరుచుకుని యుగంధర్ని చూశాడు.

"వెళ్ళు! ఎవరితోనూ ఏమీ చెప్పకు" అన్నాడు యుగంధర్ నెమ్మదిగా. బట్లర్ సలాం చేసి వెళ్ళిపోయాడు.

"దయచేసి టెలిఫోను ఆపరేటర్ని పిలిపిస్తారా?" అడిగాడు యుగంధర్.

మేనేజర్ కబురు పంపాడు. వన్నెల విసినకర్రలా ఉన్న ఓ మళయాళ యువతి గదిలోకి వచ్చింది.

మహావీర్‌కి వచ్చిన టెలిఫోన్ కాల్ విషయం వివరాలు చెప్పమని యుగంధర్ ఆమెను అడిగాడు.

"అమెరికానుంచి వచ్చిన విమానంలో మహావీర్ అనే ఆయన దిగాడని చెప్పి, ఆయన్ని టెలిఫోను వద్దకు పిలవమని ఓ యువతి అడిగింది" అన్నది.

"తన పేరు చెప్పిందా?"

"లేదు."

"ఏ భాషలో మాట్లాడింది?"

"ఇంగ్లీషులో."

"ఎక్కణ్ణించి ఫోను చేసి ఉంటుంది?"

"ఏమో, తెలుసుకోవడం దుర్లభం!"

"ఆ అమ్మాయి గురించి కానీ, ఆ టెలిఫోను సంభాషణ గురించి కానీ ఇంకేమైనా చెప్పగలవా?"

టెలిఫోను ఆపరేటర్ కాస్త ఆలోచించి "ఆ అమ్మాయి గొంతు గాభరాగా ఉన్నది." అంది.

అంతకన్నా ఆ అమ్మాయి చెప్పగలదేమీ లేదని నిశ్చయించుకుని యుగంధర్ ఆమెను వెళ్ళవచ్చని చెప్పాడు.

పోలీస్ కమీషనర్ చిన్నగా దగ్గి "మహావీర్ ఇక్కణ్ణించి టాక్సీలో వెళ్ళలేదు. ఆ విషయం మేము దర్యాప్తు చేశాము. ప్రైవేటు కారులో వెళ్ళివుంటాడు" అన్నాడు.

"అంటే మహావీర్ ఇక్కణ్ణించీ ఎటు వెళ్ళిందీ, ఎలా వెళ్ళిందీ తెలియదు. అవునా?" అడిగాడు యుగంధర్.

పోలీస్ కమీషనర్ తలవూపాడు. "అవును టెలిఫోను బూత్ వద్ద అతను మాయమయ్యాడు. ఆ తర్వాత అతని జాడలు లేవు" ఒక క్షణం ఆగి "అతనెవరో, ఎందుకు అతన్ని పట్టుకోవాలో, ఏం నేరం చేశాడో మాకు తెలియదు. తెలిస్తే ఇంకా కొంత ఆరా తీసేవాళ్ళం" అన్నాడు చికాకుతో.

యుగంధర్ చెయ్యి చాచి "మీ టెలిఫోను ఒకసారి ఉపయోగిస్తాను. ఏ హోటలులోనైనా గదులు తీసుకోవాలి" అన్నాడు మేనేజర్‌తో.

"మీరు వస్తున్నారని వార్త చేరగానే తాజ్‌లో మీకు గదులు రిజర్వ్ చేశాను" అన్నాడు కమిషనర్.

"థాంక్స్! కాని అంత పెద్ద హోటలులో నేను బసచేయడం మంచిది కాదు. నా రాక గుట్టుగా ఉండాలి వీలయినంతవరకూ" అని యుగంధర్ వెల్‌కమ్ హోటలుకు ఫోనుచేసి రెండు గదులు మారుపేరున రిజర్వు చేశాడు. మేనేజర్ వద్ద సెలవు పుచ్చుకుని బయలుదేరాడు.

వెల్‌కమ్ హోటల్లో మేడమీద చివరిగదిలో డిటెక్టివ్ యుగంధర్ పచార్లు చేస్తున్నాడు. చాలా దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. అతని అసిస్టెంటు రాజుకుర్చీలో కూర్చుని తాపీగా సిగరెట్ తాగుతున్నాడు. "ఇప్పుడింక మనం ఏం చేద్దాం?" అడిగాడు రాజు.

"అదే ఆలోచిస్తున్నాను. మనకు తెలిసిన విషయాలు స్వల్పం. వాటిని ఆధారంగా తీసుకుని ఈ మహాపట్నంలో నెం.888 ని వెదకడం ఎలా?" అన్నాడు యుగంధర్.

"నెం.888 ఈ పట్నంలో ఉన్నాడని రూఢేమిటి?"

"అవును, ఈ పాటికి ఎక్కడికయినా వెళ్ళివుండవచ్చు. ఈ దేశంలోనే లేకపోవచ్చు. రాజూ! కాగితం మీద మనం తెలుసుకున్న విషయాలు వ్రాయి" అని యుగంధర్ అని చెప్పసాగాడు:

"నెం.888 విమానం దిగినపుడు అతని దగ్గర ఒక తోలుసంచీ ఉంది. సాక్ష్యం. జీన్. అతను హోటల్లోకి వచ్చినపుడు అతని దగ్గిర తోలుసంచిలేదు. సాక్ష్యం బట్లర్. నెం.888 హోటల్లోకి వచ్చినపుడు అతనికి టెలిఫోన్ కాల్ వస్తుందని తెలియదు సూచన: ఫలహారానికి ఆర్డరివ్వడం.

నెం.888 కి ఎవరో యువతి టెలిఫోన్ చేసింది. చాలా ఆదుర్దాగా ఉంది ఆమె. సాక్ష్యం: టెలిఫోను ఆపరేటర్.

నెం.888 టెలిఫోనులో మాట్లాడాడు. తిరిగి హోటల్లోకి రాలేదు. అక్కణ్ణించి అతని జాడ తెలియదు.

"అంతా రాసుకున్నావా సరే! ఇప్పుడు సావధానంగా ఆలోచిద్దాం. మొదటి సందేహం ఆ తోలుసంచి ఏమైంది? విమానంలోంచి దిగుతున్నప్పుడు చేతిలో ఉన్న తోలుసంచి హోటల్లోకి వచ్చినపుడు లేదు. విమానంనుంచి ఎయిర్ పోర్టు హోటలుకి వచ్చేలోపున సంచి ఎట్లా మాయమైంది? ఆ ఖాళీ మైదానంలో దాన్ని ఎక్కడా దాచివుండడానికి వీలులేదు. కనుక ఆ సంచిని మరెవరికో ఇచ్చేసి వుండాలి. ఎందుకా సంచిని ఎవరికో ఇచ్చాడు? ఆ సంచిలో ఏముంది? రహస్య పత్రాలు ఆ సంచిలో ఉన్నాయా? నెం.888 లాంటి అనుభవశాలి అయిన గూఢచారి ఒక సామాన్యమైన తోలుసంచిలో అంత ముఖ్యమైన కాగితాలు పెట్టుకుంటాడా? అతను బొంబాయిలో విమానంలోంచి ఎవరి బలవంతం మీదా దిగలేదు. తన చేతిలోని తోలుసంచి మరొకరికి ఎందుకు ఇచ్చేస్తాడు?" యుగంధర్ ప్రశ్నలు వేస్తూ తనే జవాబు చెబుతున్నాడు.

"ఒకవేళ ఎవరయినా తనను వెంటాడుతున్నారని నెం.888కి అనుమానం కలిగి చేతిలో ఉన్న సంచి మరొక స్పెషల్ బ్రాంచి మనిషికి అందించారేమో!" అన్నాడు రాజు.

"అదీ సంభవమే! కాని నాకు కలుగుతున్న సందేహం ఒకటే. నెం.888లాటి అనుభవశాలి అంత ముఖ్యమైన కాగితాలను ఒక సామాన్యమైన తోలుసంచిలో పెట్టుకుని తెస్తాడా? అంతకన్న జాగ్రత్తగా దాచడా? ఇంకో సందేహం. నెం.888 ఇండియా చేరుకున్నాడు. ఇక

విదేశ గుఢచారులకు భయపడవలసిన అవసరంలేదు. ఏర్ పోర్ట్‌లోకి వెళ్ళగానే పోలీసువాళ్ళను పిలిచి తనకు రక్షణ ఏర్పరచుకోవచ్చు. హోం మినిస్టరీకి తెలియచేస్తే ఢిల్లీకి వెళ్ళడానికి ప్రత్యేక విమానం ఏర్పాటు చేస్తారు. విదేశంలో లేడాయె. తనను ఎవరో వెంటాడుతున్నారన్న భయమెందుకు?" అన్నాడు యుగంధర్. రాజు ఇంకో సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"ఇప్పుడు అసలు విషయానికి వద్దాం. నెం.888కి ఎవరు టెలిఫోను చేశారు? అసలు నెం.888 బొంబాయిలో విమానంలో దిగాడని, అతను దిగేంతవరకూ ఎవరికీ, ఆఖరికి హోం మినిస్టర్‌కి కూడా తెలియదు. అలాంటప్పుడు ఎలా అతనికి ఎవరో టెలిఫోను చేశారు?"

"సార్! దీన్నిబట్టి చూస్తే బొంబాయిలో దిగడానికి నెం.888 ముందుగానే ఏర్పాటు చేసుకునుండాలి కదూ!"

"అలాగే అనిపిస్తోంది. అయితే ఢిల్లీకి టిక్కెట్టు ఎందుకు కొన్నాడు?" అడిగాడు యుగంధర్.

"తనను వెంటాడుతున్న వార్ని మోసగించటానికి."

యుగంధర్ తల విదిలించాడు. "ప్రతి ప్రశ్నకీ సమాధానం ఒకటే వస్తోంది. అతన్నెవరో వెంటాడుతున్నారనీ, తప్పించుకునేందుకు బొంబాయిలో దిగాడనీ, విమానం దిగి ఏర్‌పోర్టు రెస్టారెంటుకి నడుస్తున్నప్పుడు చేతిలో తోలుసంచి ఎవరికో ఇచ్చాడనీ తేలుతోంది. ఎవరో అతన్ని వెంటాడుతున్నట్లు అతనికి అనుమానం కలగడంవల్ల అలా చేసివుండాలి. నెం.888కి తనను ఎవరో వెంటాడుతున్నారని న్యూయార్క్‌లోనే తెలిసి ఉండాలి."

రాజు నవ్వాడు. "మనం ఆలోచించిన విషయాలే ఆలోచిస్తున్నాం" అన్నాడు.

యుగంధరూ నవ్వాడు. "అవును, మెదడు వేడెక్కుతోంది. మన అనుమానాలు సరయినవో కావో నిర్ధారణ చేసుకుందాం పద" అన్నాడు యుగంధర్.

గబగబ కిందకి దిగివెళ్ళి ఇద్దరూ టాక్సీ ఎక్కారు.

పోలీసు కమీషనర్ ఆఫీసుకి వెళ్ళమని యుగంధర్ చెప్పాడు డ్రైవరుతో. కారు నడుస్తున్నంతసేపూ దీర్ఘాలోచనలో ఉన్నాడు. కారు దిగి తిన్నగా కమిషనర్ గదిలోకి వెళ్ళాడు. కమీషనర్ యుగంధర్ని చూడగానే "రండి, రండి!" అన్నాడు.

యుగంధర్ కూర్చోలేదు. "నేను స్పెషల్ బ్రాంచి డైరెక్టర్‌తో మాట్లాడాలి. ఎవరూ వినకుండా ఉండే ఏర్పాటు చేయగలరా?" అడిగాడు యుగంధర్.

పోలీసు కమీషనర్ లేచి నిలుచున్నాడు. బల్లమీద ఉన్న నాలుగు టెలిఫోనులలో ఒకదాన్ని పక్కకు తీసి, "మిస్టర్ యుగంధర్! ఇది నా ప్రయివేటు ఫోను, డైరెక్టరీలో దీని నెంబరు లేదు. దీన్ని ఉపయోగించండి. నేను బయటకు వెళతాను" అన్నాడు కమీషనర్.

"టెలిఫోను ఎక్స్ఛేంజ్?" అడిగాడు యుగంధర్.

"అక్కడ ఎవరూ మీ సంభాషణ వినకుండా నేను చూస్తాను. ట్రంక్ కనెక్షన్ ఇవ్వగానే ఆపరేటర్‌ని అక్కణ్నించి పంపించే ఏర్పాటు చేస్తాను" అని కమీషనర్ వెళ్ళిపోయాడు.

యుగంధర్ డైరీలో కాగితాలు తిరగేసి, ఒక నెంబరు చూసి, టెలిఫోనుతీసి "హల్లో! ఎక్స్‌ప్రెస్ ట్రంక్ కాల్! పర్టిక్యులర్ పర్సన్ కాల్ ఇప్పించండి" అన్నాడు. సరిగా అయిదు నిమిషాలలో స్పెషల్ బ్రాంచి డైరెక్టర్ లైను మీదకు వచ్చాడు.

"మీ స్పెషల్ బ్రాంచి మనుష్యులందరికీ తెలుసా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"నెం.888 గురించి అందరికీ తెలుసు. మా శాఖలో చాలాకాలంగా ఉన్న మనిషి అతను. చాలా ఘటికుడు కాని చాలామంది అతనెన్నడూ చూడలేదు."

"నెం.888కి మీ ఏజంట్లు చాలామంది తెలుసా?"

"ఆ!"

"అయితే వెంటనే ఒక విషయం వాకబుచేయండి నిన్న పొద్దున్న శాంటాక్రజ్ విమానాశ్రయంలో మీ ఏజంట్లు ఎవరైనా ఉన్నారా! ఉండివుంటే ఆ ఏజంటుకి ఎవరయినా ఓ తోలు సంచీ ఇచ్చారా?"

"సరే! వాకబు చేసి మీకు తెలియపరుస్తాను మీరెక్కడ బసచేశారు?"

"వెల్‌కం హోటల్లో, అక్కడికి ఫోను చేయకండి పోలీసు కమిషనర్‌కి ఫోను చేయండి. నేను అక్కణ్ణించి మీతో మాట్లాడతాను. జాగ్రత్తగా ఉండడం మంచిది ఇంకో విషయం. నెం.888 కి బొంబాయిలో ఎవరయినా స్నేహితులున్నారా?" అడిగాడు యుగంధర్.

స్పెషల్ బ్రాంచి డైరెక్టర్ కాసేపు ఆలోచించి "అంత ఆప్తమిత్రులు ఎవరూ ఉన్నట్లు లేరు" అన్నాడు.

"నెం.888కి బొంబాయిలో ఎవరయినా ప్రియురాలు ఉండివుంటే మనకు సులభంగా, వెంటనే తెలిసే మార్గం ఏదయినా ఉన్నదా?" అడిగాడు యుగంధర్ మళ్ళీ.

"బొంబాయిలో మా ఏజంటున్నాడు. అతని నెంబర్.333. అతనూ చాలా కాలం నుంచి మా శాఖలో పనిచేస్తున్నాడు. అతనికీ, నెం. 888కీ స్నేహం. బహుశా అతనికి తెలిసి ఉండవచ్చు" అనాడు డైరెక్టర్.

"నెం.333 ని కలుసుకోవడం ఎలా?"

"మిమ్మల్ని కలుసుకోమని కబురు పంపుతాను" అన్నాడు డైరెక్టర్.

యుగంధర్ టెలిఫోను పెట్టేసి, కమీషనర్‌కి థాంక్స్ చెప్పి, తను బస చేసిన హోటలుకి తిరిగి వెళ్ళాడు. వెంటనే భోజనం చేసి పడుకున్నాడు.

"రాజూ! కాసేపు నిద్రపో. నా ఊహ సరయినదయితే ఈ రాత్రి మనకు చాలా పని తగులుతుంది" అన్నాడు.

మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకు హోటలు కుర్రాడు తలుపు తట్టగానే యుగంధర్ నిద్రనుంచి లేచాడు. "ఏమిటి?" అడిగాడు.

"మీకోసం టాక్సీ వచ్చింది సార్! పంపమని కంపెనీకి ఫోను చేశారుట మీరు" అన్నాడు ఆ కుర్రాడు.

అప్పుడే నిద్రలోంచి మేల్కొన్న రాజు చటాలున నిలబడి ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. "ఈ చీటీ ఇవ్వమన్నాడు డ్రయివర్!" అన్నాడు ఆ కురాడు.

యుగంధర్ ఆ చీటీ తీసుకున్నాడు. అచ్చువేసిన కార్డు అది."స్పీడ్ బ్రయిట్ టాక్సీ కంపెనీ. టాక్సీ నెం.3333. డ్రయివర్ నెం.333" అని కార్డుమీద ఉంది.

యుగంధర్ ఆ కార్డును జేబులో పెట్టుకుని "ఉండమని చెప్పు! మూడు గంటలకు రమ్మని చెప్పిన విషయం మర్చేపోయాను" అన్నాడు ఆ కుర్రాడితో. రాజును డ్రెస్ చేసుకోమని చెప్పి, తనూ గబగబా డ్రెస్ చేసుకున్నాడు. అయిదు నిమిషాలలో టాక్సీ దగ్గిర కెళ్ళారు ఇద్దరూ.

కాకీ పాంటూ, కాకీ కోటూ, టోపీ పెట్టుకున్న డ్రయివర్ యుగంధర్‌కి సెల్యూట్ చేసి, కారు తలుపు తెరిచి పట్టుకున్నాడు. రాజూ, యుగంధరూ కారు ఎక్కగానే డ్రయివర్ సీట్లోకి వెళ్ళి కారు స్టార్టు చేసి, మీటర్ ఫ్లాగ్ నొక్కి కారును పోనిచ్చాడు. కారు కొంతదూరం వెళ్ళాక అతను "యుగంధర్ గారూ!" అన్నాడు.

"అవును. కారు మలబార్ హిల్స్‌వైపు నడుపుతాను. మీరు మాట్లాడవలసినది కారు వెళుతుండగానే మాట్లాడడం మంచిది" అన్నాడు అతను.

"గుడ్! నెం.888 మీకు బాగా తెలుసా!"

"తెలుసు. మా వృత్తిలో మాకు ఎవరితోనూ మా స్నేహాలు ఏర్పడేందుకు అవకాశం చాలా తక్కువ. కాని నెం.888, నేనూ చాలా కాలంగా స్నేహితులం" అన్నాడు.

"నిన్న నెం.888 శాంటాక్రజ్‌లో దిగినపుడు మీరు ఆయన్ని చూశారా?"

"లేదు. అతను వస్తున్నాడని నాకు తెలియదు. మా డిపార్టుమెంటుకి కూడా తెలియదు. అతనెక్కడున్నదీ తెలిస్తే వెంటనే తెలియజేయమని పైనుంచి ఆర్డరు వచ్చింది."

"మీరు కాక ఈ ఊళ్ళో అతనికి స్నేహితులు మరెవరయినా ఉన్నారా?"

"లేరు."

"అతనికి వివాహం అయిందా?"

"లేదు"

"అతనికి ఇక్కడ ఎవరైనా ప్రియురాలు ఉన్నదా?" అడిగాడు యుగంధర్. నెం.333 జవాబు చెప్పలేదు.

"నేను అడిగే ప్రశ్నలకు సందేహించకుండా జవాబు చెప్పమని మీకు పై అధికారులనుంచి కబురు రాలేదూ?"

నెం.333 తల ఊపాడు.

"అయితే సందేహించకండి!"

"నెం. 888 హాని కల్గజేయడం నాకు ఇష్టంలేదు. మీరు మా డిపార్ట్‌మెంటు మనిషి కారు. మీరు 888 ని గురించి ఎందుకు వాకబు చేస్తున్నారో, ఆ అనుమతి మీకు ఎందుకు ఇచ్చారో నాకు తెలియదు."

"నాకా అనుమతి ఎందుకిచ్చారని మీరనుకుంటున్నారు?" అడిగాడు యుగంధర్.

"మా డిపార్టుమెంటులోని ఏజంట్ల ప్రవర్తనను గురించి దర్యాప్తు చేయడానికి మిమ్మల్ని నియమించారు కదూ?" అడిగాడతను.

యుగంధర్ నవ్వాడు. "కాదు. నా పని అంతకన్నా చాలా ముఖ్యమైనది."

"ఏమిటి అనే ప్రశ్న స్పెషల్ బ్రాంచి ఏజంట్లు అడగడం తప్పని అనుకుంటాను. నేను మీకు ఏమీ చెప్పలేను. నా అనుమానం నిజమయితే నెం.888 చాలా ఆపదలో చిక్కుకున్నాడు. అతన్ని రక్షించడానికి ఈ దర్యాప్తు తోడ్పడుతుంది" అన్నాడు యుగంధర్.

"మీరు డిపార్టుమెంటులో కొత్తగా చేరారా?"

"లేదు. తాత్కాలికంగా పనిచేస్తున్నాను. నా ప్రశ్నకు జవాబు చెబుతారా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"నెం.888కి ఒక స్నేహితురాలున్నది. ఆ అమ్మాయి పేరు లత. నెం.888 నీ, లతనూ ఒక రోజున జుహూ బీచిలో చూశాను" అన్నాడు నెం.333.

"ఆ అమ్మాయి ఎక్కడుంటున్నదో తెలుసా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"తెలీదు. కాని ఆ అమ్మాయి ఓ రోజు పొద్దున్న ఓ ఆఫీసులోకి వెళుతుండగా చూశాను. బహుశా అక్కడ పనిచేస్తున్నదేమో!"

"ఆ ఆఫీసు ఎక్కడ ఉన్నదీ జ్ఞాపకమున్నదా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఆ! దాదర్‌లో."

యుగంధర్ చేతి గడియారం చూసుకున్నాడు. "ఇంకా ఆఫీసులు మూసేవేళ కాలేదు. అక్కడికి పోనీయండి కారుని" అన్నాడు.

పదిహేను నిమిషాలలో దాదర్లో ఒక అయిదంతస్తుల మేడముందు కారు ఆపాడు నెం.333. కింద అంతస్తులోనే 'ఓరియంటల్ ట్రేడర్స్' అనే బోర్డు కనిపించింది. "ఇదే ఆ ఆఫీసు" అన్నాడు నెం. 333.

యుగంధర్ రాజువంక చూసి వెళ్ళమని చెప్పాడు. రాజు లోపలకు వెళ్ళి అయిదు నిమిషాలలో తిరిగివచ్చి లత అనే పేరుగల అమ్మాయి ఎవరూ ఆ కంపెనీలో ఉద్యోగం చేయడం లేదని చెప్పాడు.

"ఈ ఆఫీసులోకే వెళ్ళిందని మీకు సరిగా జ్ఞాపకమున్నదా? " అడిగాడు యుగంధర్ నెం.333 ని.

"అవును. మేము ఏదీ మరిచిపోము. నాకు అలా శిక్షణ ఇస్తారు" అన్నాడు నెం.333.

"లత ఎలా ఉంటుందో చెప్పండి?" అడిగాడు యుగంధర్.

నెం.333 లతని వర్ణించాడు. పంజాబీ దుస్తులు వేసుకుంటుంది. తెల్లగా సన్నగా నొక్కు జుట్టు రెండు జడలు వేసుకుంటుంది. కోల మొహం అయిదడుగుల రెండంగుళాల పొడుగుంటుంది. కుడివైపు చెంపమీద నల్లని చిన్న పుట్టుమచ్చ కాటుక చుక్కమల్లే ఉంటుంది. చెవులకు లోలకులు. పెద్దకళ్ళు, కళకళ మొహం. నవ్వుతున్నప్పుడు బుగ్గలమీద సొట్టలుపడతాయి. ఇరవై రెండుఏళ్ళు ఉంటాయి.

యుగంధర్ రాజువైపు తిరిగి "ఆ ఆఫీసులో ఎవరైనా స్త్రీలు పనిచేస్తున్నారా?" అడిగాడు.

"ఒక అంగ్లో ఇండియన్ అమ్మాయి ఎంక్వయిరీ గుమస్తా, ఒక టైపిస్టు హిందూ యువతి ఉన్నారు."

"లత ఆనవాలు చెప్పి, ఆమె ఎక్కడున్నదీ వాళ్ళకు తెలుసేమో అడుగు!" అని రాజుని పంపాడు యుగంధర్.

పదినిమిషాల తర్వాత రాజు తిరిగి వచ్చాడు.

"యస్ సార్! లత టైపిస్టు స్నేహితురాలట. ఆ టైపిస్టుని కలుసుకునేందుకు ఇక్కడికి వచ్చిందట" అన్నాడు రాజు.

"ఎక్కడుంటోంది?"

"కమలాదేవి ఉమెన్స్ హాస్టల్లో ఉంటున్నదట ఏ.జి. ఆఫీసులో అప్పర్ డివిజన్ గుమాస్తాగా పనిచేస్తున్నదట" అన్నాడు రాజు.

యుగంధర్ చేతిగడియారం చూసుకున్నాడు.

"ఏ.జి.ఆఫీసు ఇక్కడికెంత దూరం?" అడిగాడు నెం.333ని.

"ఆరుమైళ్ళున్నది."

"అయితే ఆఫీసు మూసేలోగా అక్కడికి చేరుకోలేము. ఎక్కడన్నా ఆగి కాస్తకాఫీ తాగి, అరగంట తర్వాత కమలాదేవి హాస్టలుకు వెళితే లత వచ్చి ఉంటుంది" అన్నాడు యుగంధర్.

నెం.333 కారు స్టార్టు చేశాడు. అరఫర్లాంగు వెళ్ళిందో లేదో నెం.333 "యుగంధర్!" అని పిలిచాడు.

"ఏమిటి?"

"ఎవరో మనల్ని వెంటాడుతున్నారని అనుమానంగా ఉంది నాకు. మనం ఆఫీసుముందు కారు ఆపగానే మనకు వెనక కొంచెం దూరంలో ఓ నల్లని కారు ఆగింది. మనం బయలుదేరగానే మన వెనకే బయలుదేరింది" అన్నాడు నెం.333.

యుగంధర్ వెనక్కు తిరిగి చూడలేదు.

"రెండు మూడు వీధులు తిరిగి మళ్ళీ ఇక్కడికే తీసుకురండి" అన్నాడు.

రెండుమూడు వీధులు తిప్పి కారుని మళ్ళీ అదే చోటికి తీసుకువచ్చాడు నెం.333. "ఆ నల్లకారు ఇంకా మన వెనకాలే వస్తోంది సార్!" అన్నాడు.

యుగంధర్ ఆలోచనలో పడ్డాడు. "మమ్మల్ని మా హోటలు దగ్గర దింపేయండి.మీరు వెళ్ళిపొండి. అరగంట తర్వాత కమలాదేవి హాస్టల్ దగ్గరికి వచ్చివుండండి. మీ టాక్సీ తీసుకురావద్దు" అన్నాడు యుగంధర్.

"మీ రెక్కడ బసచేసిందీ వెంటాడుతున్నవారికి ఎందుకు తెలియాలి" అడిగాడు నెం.333.

"వాళ్ళకు తెలిసే ఉంటుంది. లేకపోతే మనల్ని ఎలా వెంటాడి ఉంటారు? మేము వెళ్ళడమే మంచిది."

నెం.333 యుగంధర్ని, రాజుని వెల్‌కం హోటలు ముందు దింపాడు. తమ వెనకే నల్లని కారు కొంచెం దూరంలో ఆగడం చూశాడు యుగంధర్. జేబులోంచి పర్సుతీసి, నోట్లు లెక్కపెట్టి నెం.333 కి ఇచ్చాడు. "మీ ఆనవాలు కూడా వాళ్ళకు తెలియకుండా ఉండనీయండి" అన్నాడు నెమ్మదిగా. నెం.333 సలాం పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

యుగంధరూ, రాజూ హోటల్లోకి అడుగుపెట్టగానే మేనేజర్ ఎదురు వచ్చి "సార్! ఎవరో మీకు ఒక పెద్ద ట్రంకు పెట్టె ఇచ్చి వెళ్ళారు" అన్నాడు.

"ట్రంకు పెట్టా!" అన్నాడు యుగంధర్ ఆశ్చర్యంతో.

"అవునుసార్! మీ గదిలో పెట్టించాను. చాలా బరువుగా ఉంది. నలుగురు కూలీలచేత మోయించాను" అన్నాడు అతను నవ్వుతూ.

యుగంధరూ, రాజూ గబగబ వాళ్ళ గదిలోకి వెళ్ళారు. గది మధ్య ఒక పెద్ద ట్రంకు పెట్టె ఉన్నది. యుగంధర్ తలుపు గడియపెట్టి పెట్టె దగ్గిరికి వచ్చి నిలుచున్నాడు. పెట్టె తెవడానికి ఒంగాడు యుగంధర్.

"ఆగండి సార్!" అని చెయ్యి పట్టుకుని వెనక్కి లాగాడు రాజు.

"ఏం?" అడిగాడు యుగంధర్.

"అందులో ఏమున్నదో మనకు తెలియదు. టయింబాంబుండవచ్చు. మనం తెరవగానే పేలేటట్టు ఏర్పాటు చేసివుండవచ్చు. మనం ఈ కేసులో పని చేస్తున్నామని అవతలవాళ్ళకు తెలిసి ఉంటుంది. లేకపోతే మనల్ని ఎవరో ఎందుకు వెంటాడుతారు? ఒద్దు. తెరవద్దు" అన్నాడు రాజు ఉద్రేకంతో.

యుగంధర్ లేచి నిలుచున్నాడు. "అవును. జాగ్రత్తగా ఉండడంలో తప్పులేదు" అని కిందకి దిగి వెళ్ళి, మేనేజర్ బల్లమీద టెలిఫోను తీసి, గవర్నమెంట్ ఎక్స్‌ప్లోజివ్స్ శాఖకు ఫోను చేశాడు.

"హల్లో! ఛీఫ్ ఆఫీసర్ ఆఫ్ ఎక్స్‌ప్లోజివ్స్ బడార్కర్‌కి కనెక్ట్ చెయ్యండి" అన్నాడు. బండార్కర్‌తో యుగంధర్‌కు బాగా పరిచయమున్నది. అతను టెలిఫోనులో పలకగా "మీ సహాయం కావాలి" అన్నాడు. "ఏమీటది చెప్పండి. వెంటనే చేస్తాను."

"ఎక్స్‌ప్లోజివ్ డిటెక్టర్ ఒకసారి కావాలి. నేను మనిషిని పంపుతాను. పంపించగలరా?" అడిగాడు.

"మీరు మనిషిని పంపడం దేనికి? నేనే పంపిస్తాను. ఎక్కడికి పంపించమంటారు?"

"వెల్ కం హోటలుకి. అర్జంటు. థాంక్స్" అని యుగంధర్ టెలిఫోను పెట్టేసి అక్కడే నిలుచున్నాడు. సరిగా ఇరవై నిమిషాలలో బండార్కర్ పంపిన మనిషి వచ్చాడు. యుగంధర్ అతని దగ్గర ఉన్న ఒక పనిముట్టును అడిగి తీసుకుని మేడమీదకు వెళ్ళాడు.

"ఏమిటది సార్!" అడిగాడు రాజు.

"ఎక్స్‌ప్లోజివ్ డిటెక్టర్. ఈ పరికరంలో వున్న మీటర్ దరిదాపుల్లో ఎక్కడయినా ఏదయినా బాంబున్నదీ లేనిదీ చూపుతుంది" అని ఆ పరికరాన్ని ఆ పెట్టెమీద పెట్టాడు.

యుగంధరూ, రాజూ ఆత్రంగా మీటర్ వైపు చూశారు. మీటర్ మీద ముల్లు కదలలేదు. రాజు బరువుగా ఊపిరి ఒదిలాడు. "రాజూ! ఈ పరికరం మేనేజర్ బల్లదగ్గరున అతనికిచ్చి అతన్ని పంపివెయ్యి. బండార్కకి నా థాంక్స్ చెప్పమను" అని యుగంధర్ చెప్పగానే రాజు దాన్ని తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

యుగంధర్ మోకాళ్ళమీద కూర్చుని పెట్టెమూత తెరవడానికి ప్రయత్నించాడు. తాళం వేసివుంది. జేబులోంచి మారుతాళాల గుత్తితీసి ఒక తాళం ఏరి దానితో మూత తెరిచాడు. తెరిచి అలాగే మూతను పట్టుకున్నాడు. పెట్టెలోకి చూస్తున్నాడు. అలా చూస్తూ ఊపిరి పీల్చడం మరచిపోయాడు.

పెట్టెలోకి రెప్పవాల్చకుండా చూస్తున్నాడు. రాజు గదిలోకి రావడం యుగంధర్ చూడలేదు. రాజు అడుగుల చప్పుడు అతనికి వినపడలేదు.

"పెట్టెలో ఏముంది సార్!" అంటూ రాజు వెనకగా వచ్చి ఒంగి చూసి, నోటమాటలేకుండా ఉండిపోయాడు.

అది చాలా పెద్ద పెట్టె. పెట్టెలో గెడ్డానికి మోకాలు తగిలేటట్టు ముడుచుకుని పడుకున్నాడు ఓ మనిషి. ప్రాణం లేదు. మొహం కనిపించడంలేదు. మొహం మీద ఓ తోలు సంచి ఉంది. దానికి జిప్ ఉంది. దాని మీద సిరాతో నెం.888 అని రాసి ఉంది..!!

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

✡✡✡

ఈ నవల క్రిందటి భాగం ఇంకా చదవలేదా..? లేక మళ్ళీ ఒకసారి చదువుదామనుకుంటున్నారా? వెంటనే కౌముది గ్రంథాలయాన్ని సందర్శించండి..

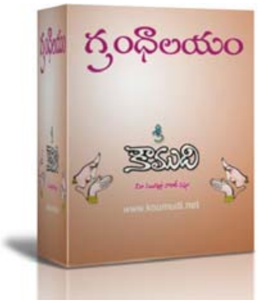

Click here to go to KOUMUDI Library